

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 marca 2020 r.

Pozycja 75

POSTANOWIENIE z dnia 18 grudnia 2019 r. Sygn. akt Ts 94/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. o zbadanie zgodności:

art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341, ze zm.) z: art. 2, art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 19 czerwca 2019 r. (data nadania) R.Ś. (dalej: skarżący), reprezentowany przez adwokata ustanowionego pełnomocnikiem z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z 22 marca 2016 r. (sygn. akt [...]) orzekł wobec skarżącego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 5 lat. Zastosowany środek karny nie dotyczył pojazdów kategorii C i C+E.

Wnioskiem z 23 czerwca 2016 r. skarżący wystąpił do Starosty W. (dalej też: organ) o zwrot zatrzymanego prawa jazdy w zakresie kategorii C i C+E. Decyzją z 17 sierpnia 2016 r. (znak: [...]) organ odmówił zwrotu prawa jazdy tych kategorii. W uzasadnieniu decyzji organ podał, że 2 listopada 2015 r. wpłynęło pismo z Prokuratury Rejonowej w K. wraz z zatrzymanym prawem jazdy kategorii B, B+E, C i C+E. Do pisma informującego o zatrzymaniu prawa jazdy zostało dołączone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej K. z 23 października 2015 r. – o zatrzymaniu skarżącemu prawa jazdy. Następnie 17 maja 2016 r. wpłynął do organu odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K. z 22 marca 2016 r. (sygn. [...]).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w C. (dalej: organ odwoławczy), decyzją z 29 września 2016 r. (nr [...]), utrzymało w mocy decyzję Starosty W. z 17 sierpnia 2016 r. W ocenie organu odwoławczego w art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341, ze zm.; dalej: u.k.p.) wyrażony został jednoznaczny nakaz niewydawania przez organ administracyjny osobom ubiegającym się

o zwrot zatrzymanego prawa jazdy kategorii C i C+E w czasie trwania orzeczonego sądownie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, obejmującego m.in. kategorię B.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w L., wyrokiem z 17 stycznia 2017 r. (sygn. [...]), oddalił skargę skarżącego na powyższą decyzję. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny, wyrokiem z 28 lutego 2019 r. (sygn. [...]), oddalił skargę kasacyjną od tego orzeczenia. Sąd ten wskazał, że istotą sporu jest prawidłowość wykładni przepisów prawa materialnego, tj. art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3 u.k.p. Podkreślił również, że organ nie może uwzględnić wniosku o wydanie lub zwrot dokumentu prawa jazdy innych kategorii w okresie obowiązywania orzeczonego przez sąd karny zakazu prowadzenia pojazdów obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B.

2. Skarżący zarzucił art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 u.k.p. naruszenie konstytucyjnych zasad: sprawiedliwości społecznej oraz ponownego orzeczenia kary za ten sam czyn (art. 2 Konstytucji), podziału i równowagi władzy ustawodawczej i sądowniczej (art. 10 Konstytucji) oraz sprawiedliwego procesu (art. 45 ust. 1 Konstytucji), a także zasady wyłącznego sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy (art. 175 ust. 1 Konstytucji).

3. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 13 sierpnia 2019 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Zarządzenie to zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego 27 sierpnia 2019 r. Pełnomocnik ustosunkował się doń w piśmie procesowym wniesionym do Trybunału Konstytucyjnego 3 września 2019 r. (data nadania).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie uczyniono art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2019 r. poz. 341, ze zm.; dalej: u.k.p.).

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 u.k.p. prawo jazdy nie może być wydane osobie, w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu. Z kolei, w myśl art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 u.k.p., wskazany wyżej przepis stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie lub zwrot zatrzymanego prawa jazdy, a także o przywrócenie uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii:

– AM, A1, A2, A, C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;

– B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

3. Trybunał stwierdza, że analizowana skarga konstytucyjna spełnia przesłanki warunkujące przekazanie jej do rozpoznania merytorycznego, gdyż została sporządzona w imieniu skarżącego przez adwokata (art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK), a skarżący:

a) wyczerpał przysługującą mu drogę prawną (art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK), ponieważ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocny i nie przysługują od niego żadne zwykłe środki zaskarżenia,

b) dochował przepisanego terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej (art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK), ponieważ odpis wymienionego wyżej wyroku został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 23 kwietnia 2019 r., a skarga została wniesiona 19 czerwca 2019 r.,

c) prawidłowo określił przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK), albowiem wskazał, które konstytucyjne prawa i wolności oraz w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK), a także przedstawił w tym zakresie stosowne uzasadnienie (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p. TK).

4. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p. TK, zaś sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

Istota problemu przedstawionego przez skarżącego sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy – w stosunku do osoby posiadającej uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy określonych kategorii, a w stosunku do której orzeczony został zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmujących uprawnienie w zakresie kategorii B – odmowa zwrotu dokumentu potwierdzającego posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie prawa jazdy kategorii C i C+E narusza wyżej wskazane regulacje konstytucyjne. Innymi słowy, rozważenia wymaga, czy ustanowienie sankcji administracyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 u.k.p., w postaci odmowy zwrotu dokumentu potwierdzającego posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie prawa jazdy kategorii C i C+E, w stosunku do obywatela, wobec którego orzeczono środek karny obejmujący jedynie uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B, narusza art. 2, art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 175 ust. 1 Konstytucji.

Wziąwszy powyższe pod uwagę, dyskwalifikacja formalna analizowanej skargi konstytucyjnej na etapie wstępnej kontroli w istocie wykraczałaby poza ramy art. 61 ust. 1 i 4 u.o.t.p. TK.

W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – postanowiono jak w sentencji.